

Cộng Đoàn Đức Mẹ La Vang Winchester, CA Giáo Xứ Chân Phước Teresa Calcutta

Linh mục Quản Nhiệm Giuse Nguyễn Bá Tòng
36515 Briggs Rd, Murrieta, CA 92562

website: www.cddmlv.com

Số Phát Hành: 233 08/23/2015

Bản Tin Hàng Tuần

Giờ Lễ Chủ Nhật

-Thứ Bảy:

5:30PM (English)
-Chủ Nhật: 7:15AM, 8:30AM, 10:15AM,
12 Noon & 5:00PM (English)

Lễ Tiếng Việt:

- Thánh Lễ: 1:30- 2:30PM
- Giải Tội: 1:00-1:30PM
- Tập Hát: 1:00-1:30PM
- Giáo Lý: 12:00PM-1:30PM

Website giờ lễ trên toàn thế
giới: www.masstimes.org

Rửa Tội, Hôn Phối, Thêm Sức, Gia
nhập vào Cộng Đoàn hoặc thay đổi
địa chỉ

Xin liên hệ Chủ Tịch Nguyễn B. Sương
858-206-5795

Xức Dầu & Rước Mình Thánh tại gia
Xin liên hệ Cha Giuse Nguyễn Bá Tòng

Ban Mục Vụ 2014-2016:

Chủ Tịch: Nguyễn B. Sương 858-206-5795

Ngoại Vụ: Nguyễn Q. Dung 951-375-9374

Xã hội: Nguyễn Thanh Tâm 951-834-7436

Lời Chúa: Tuấn Anh Hồ 714-837-0398

Thánh Thể: Vũ T Kim Oanh 951-375-6687

Phòng Thánh: Hà Đỗ 760 547-3444

Chris Phan 951-816-2889

Thánh Nhạc: Nguyễn Q. Dung 951-375-9374

Giáo Lý: Trí Mai 951-795-0120

Truyền Thông: Nguyễn B. Sương
858-206-5795

email: banmucvu@cddmlv.com hoặc
bantruyenthong@cddmlv.com

CN XXI TN B TIN MỪNG

Ga 6, 61-70

Khi ấy, có nhiều môn đệ của Chúa Giêsu nói rằng: "Lời này chói tai quá! Ai nghe được!" Tự biết rằng các môn đệ đang lăm bằm về chuyện ấy, Chúa Giêsu nói với họ: "Điều đó làm các con khó chịu ư? Vậy nếu các con thấy Con Người lên nơi đã ở trước thì sao? Chính thần trí mới làm cho sống, chứ xác thịt nào có ích gì? Nhưng lời Ta nói với các con là thần trí và là sự sống. Nhưng trong các con có một số không tin". Vì từ đầu Chúa Giêsu đã biết ai là những kẻ không tin, và kẻ nào sẽ nộp Người. Và Người nói: "Bởi đó, Ta bảo các con rằng: Không ai có thể đến với Ta, nếu không được Cha Ta ban cho". Từ bấy giờ có nhiều môn đệ rút lui, không còn theo Người nữa. Chúa Giêsu liền nói với nhóm Mười Hai rằng: "Cả các con, các con có muốn bỏ đi không?" Simon Phêrô thưa Người: "Lạy Thầy, chúng con sẽ đi theo ai? Thầy mới có những lời ban sự sống đời đời. Phần chúng con, chúng con tin và chúng con biết rằng: Thầy là Đấng Kitô Con Thiên Chúa".

CHIA SẺ TIN MỪNG

Hãy làm Việc bạn Có Thể

Gm. Arthur Tone

John là một người thanh niên, chàng lần lần rời xa Giáo Hội. Chàng không đi lễ nữa, không chịu các bí tích. Trong thế chiến thứ hai, khi chàng đăng ký nhập ngũ, sự lo âu của mẹ chàng tăng thêm: Nếu chàng bị chết thì sao? Linh hồn chàng sẽ ra sao? Khi chàng chuẩn bị lên đường. Mẹ chàng nói với chàng: “John ơi, mẹ muốn con làm cho mẹ một việc”. John hỏi: “Cái gì đó, mẹ?”.

“Mẹ muốn con đọc ít nhất mỗi ngày 1 lần kinh Kính Mừng. Hãy đọc, bất kể con bận hay con mệt tới mức nào”. Một chút do dự, John đã hứa.

Trải qua năm, tháng. Những bức thư của John thưa dần. Một ngày kia một bức thư của cha tuyên úy cho hay John bị thương nặng và chàng đã xin chịu các phép bí tích. May mắn, John bình phục. Trong bức thư đầu về nhà, chàng viết: “Mẹ ơi, cảm ơn mẹ đã bảo con làm lời hứa ấy. Con đã giữ. Mỗi lần có dịp con đi lễ và rước lễ”.

Mỗi vị linh mục đều đã nghe những câu chuyện như thế. Nó làm tôi nghĩ ngay: Dầu một linh hồn trôi dạt xa Chúa bao xa. Nếu họ giữ một liên hệ nào đó với Chúa dù chỉ một kinh Kính Mừng một ngày, có hy vọng và có cơ may linh hồn ấy sẽ dần tìm đường trở về với Chúa.

Như rất nhiều người Công giáo ngày nay, John đã bắt chước những người môn đệ trong Tin Mừng hôm nay: Họ không đến với Chúa nữa. Những môn đệ ấy từ chối tin rằng Đức Kitô có thể lấy thịt sống của riêng Ngài cho họ ăn, Máu Ngài cho họ uống. Dầu rằng họ đã thấy với 5 cái bánh, Đức Giêsu đã làm cho 5.000 người ăn no và họ đã thấy Người đi trên mặt nước.

Hầu hết những lý do người Công giáo xa lìa Giáo Hội có liên quan tới điều này. Thí dụ: “Thánh Lễ không liên hệ đến tôi”. Họ muốn nói Thánh Lễ không cho họ một rung động thể lý hay xúc cảm. Họ làm gì thay vào đó? Không làm gì cả. Kinh nghiệm cho thấy những người như vậy thường không đọc lấy một kinh, điều đó không lạ. Họ phải nói điều các Tông đồ đã nói với Chúa Giêsu: “Chúng con biết theo ai?”. Điều này áp dụng đặc biệt cho người Công giáo kết hôn ngoài Giáo Hội, và họ không thể lãnh các bí tích. Hầu hết mọi nơi, họ chẳng làm gì cả. Quan điểm của tôi là người ta phải làm cái gì họ có thể làm được, điều này đem lại sự nâng đỡ và ơn của Chúa.

Đây là mấy đề nghị: Hãy đọc kinh “Lạy Cha”, kinh “Kính Mừng”. Hãy cầu nguyện bằng ngôn ngữ của riêng bạn như: “Lạy Chúa, xin giúp con làm mọi cái con có thể, để làm vui lòng Chúa”.

Bạn đề ý cho con em của bạn được học giáo lý. Chính bạn phải dạy chúng. Hãy tham gia công việc của họ đạo. Bồi thí cho người nghèo, người túng thiếu. Hãy giữ luật Chúa, những luật bạn có thể giữ được.

Rất thường xảy ra là một người Công giáo, khi họ nghĩ họ không thể giữ một giới răn nào đó của Chúa, họ sẽ gác bỏ tất cả mọi giới răn của Chúa qua một bên. Bạn hãy làm những gì bạn có thể làm được, nhất là cố gắng tham dự Thánh Lễ mỗi ngày Chúa Nhật. Nếu bạn không thể rước lễ, bạn hãy rước lễ thiêng liêng. Nghĩa là bạn hãy thưa với Chúa Giêsu rằng bạn muốn rước Người vào trái tim bạn. Hãy thưa với Người rằng bạn hối hận vì tội lỗi của bạn, bạn ước ao Người đến với bạn một cách thiêng liêng. Bạn đón tiếp Người.

John trong câu chuyện chỉ làm một việc rất nhỏ là đọc mỗi ngày một kinh Kính Mừng. Chúa đã thưởng anh. Bạn hãy làm những gì bạn có thể làm được. Chúa sẽ thưởng bạn.

Xin Chúa chúc lành bạn.

SỐNG ĐẠO

Jacques Delva là cha gia đình, ông nội-ông ngoại và... được chịu chức linh mục!

Ông Delva góa vợ, cha của năm người con và đã là ông nội, ông ngoại, ông được phong chức khi tuổi đã lớn. Nhưng trong suốt cuộc đời của ông, Chúa đã gọi ông nhiều lần để ông đi phục vụ người khác. «Lạy Chúa, Chúa chờ gì ở con?» Suốt đời, ông cố gắng tìm cách để trả lời câu hỏi này. Câu trả lời đã kéo ông đi theo nhiều hướng khác nhau nhưng rốt cuộc vẫn là hướng phục vụ người khác! Thiệp mời

đi dự lễ phong chức ngày 28 tháng 6 ở Tournai mang lại câu trả lời: «Trên đường đi há lòng chúng ta đã không bùng cháy lên khi Ngài nói với chúng ta và mở lòng chúng ta bằng Lời Hằng Sống đó sao?». Rất nhiều giai đoạn trong đời sống của ông Jacques Delva đã giải thích cho tiếng gọi của Chúa mà ông cảm nhận tầm quan trọng trong tận đáy sâu tâm hồn mình.

Sinh ở Warneton, nước Bỉ, cha mẹ là người gốc Hà Lan, phần lớn cuộc đời ông Jacques Delva sống ở vùng biên giới Bỉ-Pháp. Từ khi lớn lên cho đến năm 2002, ông làm việc như một người thợ để nuôi sống gia đình, công việc tay chân làm cho cuộc sống của ông được phát huy hơn. Tài năng thực tiễn sửa nhà, sơn nhà, hoàn tất nhà đã giúp ông hoàn thành công trường Oasis ở Comines.

Khi đã đi làm việc, ông Jacques Delva gặp bà Françoise và trong suốt 41 năm, bà là vợ, là mẹ của 5 người con. «Đối với tôi, chuyện đương nhiên là phải lập gia đình», ông cho biết. Trong cuộc sống nồng nhiệt này, ông nhận xét: «Thiên Chúa hiện diện và chờ một cái gì đó ở tôi, ở chúng ta.» Cùng với vợ, ông vào nhóm Canh Tân. Trong vòng bốn năm, nhóm Con Đường Mới đã đồng hành cùng với ông, đã có lúc họ nghĩ sẽ dần thân vào một đời sống tu hành hơn. Nhưng cuối cùng, tiếng gọi lại đi một hướng khác.

Lạy Chúa, Chúa chờ gì ở con?

Vào cuối những năm 80, các nữ tu ở Comines-Warneton đã làm cho ông bà Delva suy nghĩ về số phận của một ngôi nhà bị hư hại. Ngôi nhà này bị phá hủy và cuối cùng được xây sửa lại thành trung tâm Oasis. Oasis là nơi mà trong Thánh kinh mô tả như nơi người hành hương nghỉ chân để uống nước cho đỡ khát. Phần lớn công việc xây dựng được giao cho các thợ chuyên nghiệp, ông bà Delva chỉ làm vào giờ rảnh, họ sơn và hoàn tất các việc cuối cùng. Với sự giúp đỡ của ba nữ tu, hai vợ chồng đã làm việc ở trung tâm này được 17 năm. Những người ưu tiên được ở nơi này là các em ở lớp đặc biệt, ở lại qua đêm trước khi về lại với gia đình mình. Rồi đến các phụ nữ gặp khó khăn, có con hoặc không có con. Nơi này là nơi để giúp đỡ cho những người đàn bà bị bạc đãi, họ được đón tiếp trong bầu khí nhiệt thành nhất có thể.

Việc làm của hai ông bà chấm dứt khi bà Françoise bị bệnh Parkinson. Có nhiều người khác đảm trách công việc ở Trung tâm Oasis. Cùng lúc đó, cha xứ Jean Demay nhờ ông giúp các cộng đoàn ở Comines. Lời mời làm việc này phù hợp với khát nguyện riêng mà Chúa gọi ông làm qua việc khác. Và thế là ông làm việc trong chức trợ tế, sứ vụ này Giáo hội mở ra cho những người đàn ông đã lập gia đình để họ phục vụ cho anh em mình trong Chúa Kitô. Vừa là người sinh hoạt mục vụ, sau đó là thầy phó tế, ông giúp cho nhiều gia đình chuẩn bị bí tích rửa tội, hôn nhân và tang lễ. Ông cũng lo mục vụ cho các nhà hưu dưỡng, ông thường xuyên thăm viếng mười nhà hưu dưỡng ở cộng đoàn Comines. «Trong cuộc sống có những cuộc gặp gỡ đánh dấu cả một đời và cuộc gặp gỡ với ông là một», bà Martine, một nữ giáo dân cho biết. «Ông đã lắng nghe tâm sự của tôi và ông rất thông cảm nỗi khổ của tôi. Nếu tôi được phép nói, xin ông tiếp tục như vậy: lắng nghe người khác, thông cảm và quan tâm đến họ.» Những lời viết tự tâm lòng đã khuyến khích ông rất nhiều để ông làm trọn sứ vụ chính của mình: có thể ông không có khiếu ăn nói nhưng chắc chắn ông có đặc sủng lắng nghe. Cùng thời gian này, phó tế giáo xứ Comines-Warneton cũng phải săn sóc vợ bị bệnh, đưa đi đón về ở bệnh viện... Điều cũng lạ, «Chúa nói với tôi nhiều hơn trong những năm vợ tôi ngồi xe lăn. Và khi bệnh càng nặng tôi càng thương vợ tôi hơn.» Ngày 24 tháng 11-2012 vợ ông qua đời. Lúc đó ông Delva cảm thấy mình như hai môn đệ trên đường Ê-

nhưng được an ủi vì mình đã có những giây phút và những lời nói mình đã chia sẻ với vợ trong 41 năm trời.

Xa quê hương của mình

Một ít thời gian sau tang lễ, ông Delva lại nghe câu hỏi: «Lạy Chúa, Chúa chờ gì ở con?», thêm một lần nữa, bây giờ tiếng gọi này mang hình dáng của con đường đưa đến chức thánh. Người trung gian ở tòa giám mục cũng như các người thân trong gia đình nêu ra cho ông thấy vai trò của ông như một linh mục. Ông được đào tạo hai năm, thời gian được rút ngắn vì ông đã theo các khóa học để làm phó tế mấy năm trước đây. Hôm nay chỉ còn vài ngày là đến ngày chịu chức, ông biết mình được các con nâng đỡ, có đứa thì mừng với ông, có đứa thì tôn trọng con đường Chúa mời gọi ông phục vụ. «Bây giờ tôi không biết chuyện gì đang chờ tôi, ông thổ lộ. Chắc chắn sứ vụ linh mục của tôi sẽ không giống với những gì tôi chờ đợi.»

Tựa tựa như tổ phụ Abraham khi Chúa kêu ông «Hãy rời xứ sở của con...», ông Delva sẽ được giao trách vụ mục vụ trong giáo phận Tournai. Ông sẽ biết nhiệm sở của mình vào ngày 28 tháng 6, ngày phong chức của ông. Đối với tân linh mục, điều quan trọng là giữ đời sống cầu nguyện cũng như chia sẻ thì giờ với các bạn trong sứ vụ. «Và cũng được vinh dự cử hành bí tích Thánh Thể cũng như bí tích Hòa giải». Trên tấm thiệp mời đi dự lễ phong chức ngày 28 tháng 6, ông đã tóm tắt đường đời dài của mình bắt đầu bằng rửa tội, sau đó được Đức Chúa Thánh Thần tăng sức qua phép Thêm sức. Con đường này tiếp tục đi với bà Françoise và bây giờ kéo dài bằng sứ vụ linh mục đang mở ra trước mặt cho ông.

TỨC GIÁO HỘI HOÀN VŨ

Siêng năng rước lễ để đồng hóa và sống như Chúa Giêsu

VATICAN. Trong buổi đọc kinh Truyền Tin trưa chúa nhật 16-8-2015, ĐTC Phanxicô nhấn nhủ các tín hữu siêng năng rước Mình Thánh Chúa, để được đồng hóa và sống như Chúa Giêsu: "Nhiều khi, ta nghe thấy vấn nạn này về Thánh Lễ: "Thánh Lễ có ích gì? Tôi đi nhà thờ khi tôi cảm thấy cần, hoặc tôi cầu nguyện tốt đẹp hơn trong cô tịch". Nhưng Thánh Lễ không phải là một kinh nguyện riêng tư hoặc một kinh nghiệm thiêng liêng đẹp đẽ, không phải chỉ là gọi lại điều mà Chúa Giêsu đã làm trong bữa Tiệc Ly. Để hiểu rõ, chúng ta nói rằng Thánh Thể là "lễ tưởng niệm", hay là một cử chỉ hiện tại hóa và làm cho biến cố cái chết và sự sống lại của Chúa Giêsu hiện diện: bánh thực là Mình Chúa ban cho chúng ta, rượu thực là Máu Ngài đổ ra vì chúng ta."

"Thánh Thể là chính Chúa Giêsu hoàn toàn hiến thân cho chúng ta. Nuôi dưỡng mình bằng Chúa và ở lại trong Ngài nhờ sự hiệp thông thánh thể, nếu chúng ta làm điều này với đức tin, thì nó biến đổi cuộc sống chúng ta, biến cuộc sống

chúng ta thành một sự dâng hiến cho Thiên Chúa và anh chị em chúng ta. Nuôi sống mình bằng “Bánh Sự Sống” ấy có nghĩa là bước vào sự hòa hợp với con tim của Chúa Giêsu, hấp thụ những quyết định của Chúa, các tư tưởng, thái độ của Ngài. Nó có nghĩa là đi vào năng động yêu thương và trở thành những con người hòa bình, con người tha thứ, hòa giải, chia sẻ liên đới. Đó cũng chính là những điều Chúa Giêsu đã làm.”

Truyền hình Trung Quốc đưa tin về các lời tuyên bố của Đức Giáo hoàng về vụ nổ ở Thiên Tân

Lời phát biểu của Đức Giáo hoàng sau buổi Kinh Truyền Tin ngày chúa nhật 15 tháng 8 ở Quảng trường Thánh Phêrô đã được đài truyền hình Trung Quốc đưa tin, một sự kiện bất bình thường ở đất nước này.

Tai ương ở Thiên Tân đã làm cả nước Trung Quốc rúng động, bây giờ Thiên Tân đứng trước hiểm họa đe dọa nhiễm độc của xyanua, một chất hóa học cực kỳ độc. Sự kiện này được các ký giả Ý ở Bắc Kinh cho là một sự kiện chưa từng có. Cuối tuần vừa qua, đài truyền hình Trung Quốc đã đưa tin về các lời tuyên bố của Đức Giáo hoàng về vụ nổ ở Thiên Tân. Báo tiếng Anh hàng ngày South China Morning Post của Trung Quốc cũng đăng các lời này của Đức Phanxicô. Sau buổi Kinh Truyền Tin ngày lễ Đức Mẹ Hồn Xác Lên Trời 15-8, Đức Phanxicô nói: “Lúc này tâm hồn tôi hướng đến dân thành phố Thiên Tân ở miền Bắc Trung Quốc, nơi đã có những vụ nổ trong vùng kỹ nghệ làm cho nhiều người chết và bị thương và đã gây tổn hại trầm trọng,” ngài cho biết mình sẽ “cầu nguyện cho các nạn nhân bị chết và cho tất cả những ai đau khổ trong tai ương này”: “Thiên Chúa sẽ an ủi họ và sẽ nâng đỡ những ai phải chiến đấu trong cơn đau khổ của họ.” Buổi Kinh Truyền Tin thường là dịp để Đức Giáo hoàng nhắc đến các biến cố đang xảy ra trên thế giới.

Trung Quốc và Tòa Thánh chưa có quan hệ ngoại giao. Tuy nhiên các dấu hiệu cửa đóng then cài và e dè lại mở ra cho thấy một cách đi tìm các quan hệ.

Người Công giáo đi tiên phong trong nỗ lực cứu cấp tại Thiên Tân Trung Hoa

Những tình nguyện viên Công Giáo là những người đầu tiên đã ứng phó với vụ nổ khủng khiếp trong đêm 12/8 tại khu công nghiệp của hải cảng Thiên Tân, nằm ở vùng đông bắc của thành phố Bắc Kinh của Trung Quốc. Vụ nổ đã gây thiệt mạng cho ít nhất là 114 người và gây thương tích cho hơn 700 người nữa. Đó là chưa kể đến 70 người đang mất tích, mà hầu hết là những nhân viên cứu trợ đầu tiên, đang đối phó với vụ nổ thứ nhất thì tình hình một vụ nổ thứ hai do phản ứng hoá học xảy ra.

Ngay sáng hôm sau vụ nổ, Trung tâm Dịch vụ Xã hội của Giáo Phận Thiên Tân đã huy động 60 tình nguyện viên Công Giáo để hỗ trợ cho chính quyền địa phương trong nỗ lực cứu hộ và cứu trợ. Họ nhận nhiệm vụ phân phối nước

uống, quần áo và các vật dụng đến các khu định cư tạm thời. Họ hiểu rõ công việc tình nguyện này là nguy hiểm, có nhiều nguy cơ bị ô nhiễm hóa học, nhưng đã không ngần ngại đi vào các khu vực bị phá hủy, và chính quyền đã xử dụng họ thành nhiều nhóm nhỏ, cắt cử họ đến các trại cứu trợ và các bệnh viện.

Một linh mục 'chui' đã nói với cơ quan thông tấn của Công Giáo là UCANews rằng ngay sau vụ nổ, người Công Giáo đã tụ tập và cử hành Thánh Lễ để cầu nguyện cho "người chết, người bị thương và gia đình của họ." "Đây là điều duy nhất mà chúng tôi có thể làm," vị linh mục nói.

Tại nhà thờ St Joseph ở trung tâm thành phố Thiên Tân, Cha Xứ (được chính quyền nhìn nhận) là LM Zhang Liang cũng đã kêu gọi giáo dân đóng góp và đưa các anh chị em trong ca đoàn đi hiến máu.

Hôm Chúa Nhật 16/8, Đức Thánh Cha Phanxicô đã đề cập đến thảm họa tại Thiên Tân. Ngài dâng lời cầu nguyện cho nạn nhân và những người bị ảnh hưởng, và ban phép lành cho mọi người đang tham gia vào công tác cứu trợ.

ĐTC thăm thành phố có số tín hữu Công Giáo lớn nhất của Hoa Kỳ

Hai trong ba thành phố của Hoa Kỳ mà ĐGH Phanxicô sẽ ghé thăm vào tháng Chín tới đang được xếp vào hàng những thành phố có số lượng người Công giáo đông nhất trong cả nước.

New York và Philadelphia xếp ở vị trí thứ hai và thứ 5 trong bảng xếp hạng mới về những thành phố có số lượng người công giáo đứng đầu ở Châu Mỹ. New York có 36% số người Công giáo và Philly có 33%.

Thủ đô Washington, D.C. nằm ở số hạng thứ 20 và chỉ có 19% người xác nhận là Công giáo.

Đứng đầu danh sách xếp hạng là các thành phố Boston, New York và Pittsburgh, mỗi thành phố có được 36% dân số Công giáo. Một số thành phố khác trong top 10 đứng đầu là (33%); Los Angeles (31%); Miami (31%); Las Vegas (27%); Minneapolis-St. Paul (27%), và Milwaukee (27%).

Cuộc khảo sát này do Viện nghiên cứu Công Giáo công cộng (Public Religion Research Institute (PRRI)) thực hiện. Họ xếp thứ hạng cho các nhóm tôn giáo lớn trong 30 thành phố trung tâm của Hoa Kỳ.

Thông tin báo chí xuất bản của PRRI giải thích rằng; Mỗi năm trung tâm nghiên cứu của chúng tôi sẽ làm một bản khảo sát về 3 tôn giáo truyền thống đứng đầu và có ảnh hưởng lớn ở Hoa Kỳ.

Công giáo đang là nhóm tôn giáo đứng đầu ở 15 khu trung tâm hành chính.

Các tôn giáo độc lập (không liên kết) là "tôn giáo" đứng đầu trong 10 khu trung tâm hành chính.

SINH HOẠT GIÁO XỨ & CỘNG ĐOÀN

Lịch Phụng Vụ:

- _ 8/09/2015: CN XIX thường niên
- _ **8/15/2015: Lễ kính Đức Mẹ Hòa Xúc Lên Trời/ lễ trọng & buộc**
- _ 8/16/2015: CN XX thường niên
- _ 8/23/2015: CN XXI thường niên
- _ 8/30/2015: CN XXII thường niên

Ngày Picnic Cộng Đoàn ĐMLV

I. Ngày 27 Tháng 9 Năm 2015

II. Tại Tư Gia địa chỉ: **33605 Fields Dr, Winchester, CA 92596.**

III. Chương Trình tổng quát:

1. 9:00 AM – Setup: dựng lều, bàn ghế, dàn Nhạc
2. 10:00 AM - Khai mạc
3. 12:00PM – 1:30PM: Ăn bữa trưa
4. 1:30PM – 2:00PM : Chuẩn bị rước kiệu
5. 2:00PM – 3:00PM: Thánh Lễ
6. 3:00PM – 6:30PM: Sinh hoạt Cộng đoàn
7. 6:30PM - 7:30PM: Ăn bữa chiều
8. 7:30PM - 8:00PM: dọn dẹp vệ sinh
9. 8:00PM – 11:00PM: Sinh Hoạt Văn Nghệ

Ăn Thực

Ăn Sáng:

Coffee, bánh ngọt, donnut và Trà

Ăn Trưa:

1. Bún thịt nướng, chả giò
2. Bún Mộc
3. Thịt xỏ xôi
4. Spaghetti.

Ăn tối :

1. Thịt kho trứng
2. Dưa chua
3. Canh rau đay

Giải khát :

1. Nước lọc

2. Nước ngọt
3. Sâm bổ lượng
4. Nước rau má

Snacks: Bánh Ngọt, Soda, Juice, bánh kẹo và Trái Cây

MỠI TUẦN MỘT VẤN NẠN

Giáo hoàng Phanxicô sẽ thay đổi Vatican?

Việc Đức Phanxicô nhấn mạnh đến việc phục vụ người nghèo hơn là tăng cường giáo lý đang khơi lên nhiều niềm vui và lo lắng trong người Công giáo.

Khi khoảng 7000 người lần đầu tiên gặp ngài, họ đầy kinh ngạc đến kinh hoàng, ngài lúc đó chưa là giáo hoàng – nhưng như một giáo hoàng trong kén chờ ngày phát tiết. Ngay lúc đó đã có một sự gì đó thật phi thường trong con người này.

Ở sân vận động Luna Park, thành phố Buenos Aires, Argentina, những người Công giáo La Mã và Kitô giáo phái Phúc âm quy tụ trong một sự kiện đại kết. Trên sân khấu trung tâm, một mục sư mời tổng giám mục thành phố lên nói đôi lời. Mọi người phản ứng với sự kinh ngạc, bởi người đang bước lên, đã ngồi ở hàng ghế sau từ đầu buổi đến giờ, suốt hàng tiếng đồng hồ, như một người không có gì quan trọng. Dù là một hồng y, ngài không mang thánh giá đeo trước ngực theo truyền thống của giám mục, mà chỉ mặc một áo sơ mi linh mục màu đen và cây thánh giá nhỏ gắn trên, trông như một linh mục bình thường. Ngài gầy và lớn tuổi, với vẻ mặt đượm buồn, và cùng thời điểm này 9 năm về trước thật khó để hình dung một người Argentina nhún nhường và trầm mặc như thế, một ngày nào đó được toàn thể thế giới biết đến như một con người rạng rỡ và lôi cuốn.

Ngài mở lời bằng tiếng Tây Ban Nha mẹ đẻ của mình, lúc đầu khá nhẹ nhàng dù vẫn toát ra khí chất vững vàng. Ngài không cầm theo giấy. Tổng Giám mục không nói gì đến những ngày tháng mà ngài cũng như nhiều linh mục Công giáo Mỹ La tinh xem phong trào phái Phúc âm như một escuela de samba, buổi tập dượt điệu samba vô thưởng vô phạt. Thay vào đó, người Argentina quyền lực nhất Giáo hội Công giáo, vốn luôn tự xem mình là giáo hội Kitô đích thực độc nhất, nói rằng với Thiên Chúa, những phân biệt giáo phái chẳng có ý nghĩa gì.

‘Thật tốt đẹp khi anh em chung hiệp, khi anh em một nhà cầu nguyện với nhau. Thật tốt khi thấy rằng không một ai phải thỏa hiệp lịch sử của mình trên đường đức tin, khi chúng ta nhiều vẻ nhưng có mong muốn, và đã bắt đầu, là một sự sự đa dạng tương hiệp.’

Ngài đưa đôi tay lên, và gương mặt đột nhiên sống động, lời ngài rung lên với xúc động, kêu lên Chúa: ‘Cha ơi, chúng con đang chia rẽ. Xin hiệp nhất chúng

con!’

Những người biết vị tổng giám mục này đang hết sức kinh ngạc, bởi ngài có vẻ ngoài cứng rắn đến độ mang các biệt danh như ‘Mona Lisa’ và ‘Carucha’ (vì cái cằm giống chó bull). Nhưng một điều nữa đáng nhớ ngày hôm đó, là việc diễn ra ngay sau khi ngài dứt lời. Ngài chậm rãi quỳ gối, trên sân khấu trung tâm, xin những người tham dự cầu nguyện cho mình. Sau một khoảng nín lặng sừng sốt, những người tham dự đã làm theo ý ngài, đi đầu là một mục sư phái Phúc âm. Hình ảnh tổng giám mục quỳ gối giữa những người kém địa vị hơn mình, hành động nài xin của ngài vừa mềm yếu vừa phi thường, sẽ chiếm lấy trang nhất các báo ở Argentina.

Trong số các báo như thế, có Cabildo, một nhật báo của những người Công giáo bảo thủ cực đoan. Đăng cùng với hình ảnh, câu chuyện, là dòng tít với một từ giật gân chói tai: apóstata (bội giáo). Hồng y phản bội đức tin của mình.

Và hồng y đó là Jorge Mario Bergoglio, Giáo hoàng Phanxicô tương lai.

‘Tôi thực sự cần phải thực hiện thay đổi ngay lúc này,’ Giáo hoàng nói với vài người bạn Argentina của mình, vào một buổi sáng khoảng 2 tháng sau khi 115 hồng y trong Mật nghị Vatican bầu ngài từ vô danh lên ngài tòa giáo hoàng. Với nhiều quan sát viên – một số vui mừng, số khác khó chịu – thì tân giáo hoàng dường như đã thay đổi mọi thứ, và dường như làm việc đó chỉ trong một ngày ngắn ngủi. Ngài là giáo hoàng gốc Mỹ La tinh đầu tiên, giáo hoàng Dòng Tên đầu tiên, là người đầu tiên sau 2000 năm không sinh trưởng tại châu Âu, và là người đầu tiên nhận danh hiệu Phanxicô, chiến sỹ vì người nghèo thành Asissi. Không lâu sau khi ngài được bầu lên vào ngày 13 tháng 3 năm 2013, vị lãnh đạo mới của Giáo hội Công giáo xuất hiện trên ban công Vương cung Thánh đường thánh Phêrô trong màu áo trắng tinh, không có áo choàng màu đỏ truyền thống, hay dải băng đỏ thếp vàng quanh cổ. Ngài chào đón đám đông phấn khích bằng sự đơn sơ đến giật mình: “Fratelli e sorelle, buona sera— Chào buổi tối, các anh chị em.” Và ngài khép lại buổi trình diện bằng lời yêu cầu, một dấu ấn của ngài mà nhiều người Argentina đã biết: ‘Xin cầu nguyện cho tôi.’ Khi rời đi, ngài không dùng chiếc limousine đang chờ sẵn, nhưng lên xe buýt đi cùng các hồng y vừa bầu ngài làm đấng bề trên.

Sáng hôm sau, giáo hoàng ra trả hóa đơn tại khách sạn mà ngài đã ngụ lại trong thời gian mật nghị. Không dọn đến căn hộ giáo hoàng truyền thống trong Dinh thự Tông Đồ, ngài chọn sống trong căn hộ 2 phòng ngủ tại Nhà trọ thánh Martha, nhà khách của Vatican. Trong buổi gặp gỡ đầu tiên với báo chí quốc tế, ngài tuyên bố tham vọng hàng đầu của mình: ‘Tôi những ước mong một Giáo hội nghèo khó và vì người nghèo! Và thay vì cử hành thánh lễ đêm ngày Thứ năm Tuần thánh (tưởng niệm Tiệc ly) tại vương cung thánh đường và rửa chân

cho các linh mục theo truyền thống, ngài đến làm lễ tại một nhà tù thanh thiếu niên, rửa chân cho 12 phạm nhân, trong đó có cả phụ nữ và người Hồi giáo. Lần đầu tiên một giáo hoàng làm như thế. Và tất cả mọi chuyện này diễn ra chỉ trong những tháng đầu tiên của ngài trên cương vị Giám mục thành Roma.

Các bạn người Argentina của ngài hiểu được ngài muốn nói gì khi dùng từ ‘thay đổi.’ Dù ngay cả cử chỉ nhỏ nhất của ngài cũng có sức nặng đáng kể, nhưng con người mà họ biết sẽ không hài lòng khi chỉ truyền tải các biểu tượng. Ngài từng là một porteño, người sống thực tế trên từng ngõ đường của thành phố cảng Buenos Aires. Ngài muốn Giáo hội Công giáo làm nên một sự khác biệt lâu dài trong đời sống của mọi người, ngài muốn Giáo hội trở nên một bệnh viện sau chiến trận, nhận hết những ai bị thương, bất kể họ thuộc phe nào. Theo lời giáo sỹ Abraham Skorka, người bạn Argentina của Đức Phanxicô, thì khi theo đuổi mục tiêu này, ngài có thể là ‘một người rất ngoan cường.’

Dù với thế giới bên ngoài, Giáo hoàng Phanxicô dường như đã đốt cháy cả bầu trời như một cơn mưa sao băng sáng rực, thì trong nhà mình, ngài là một con người đạo đức lừng danh và có khi đầy tranh cãi. Là con trai của một kế toán nhập cư từ vùng Piedmont, Bắc Ý, Bergoglio đã xác định được bản thân từ thời khắc vào chủng viện năm 1956 ở tuổi 20, sau khi đã từng làm việc chuyên ngành trong phòng thí nghiệm và có thời gian làm bảo vệ cho quán bar. Không lâu sau đó, ngài chọn Dòng Tên đầy trí thức làm con đường linh mục của mình. Theo lời cha Joan Carlos Scannone, giáo sư của ngài, thì thời là học viên tại Colegio Maximo de San José vào năm 1963, ngài có cả ‘nhận định thần loại và kỹ năng chính trị đều cao độ,’ nên nhanh chóng trở thành người cố vấn thiêng liêng cho các sinh viên lẫn giáo sư. Ngài dạy các cậu bé bắt kham, rửa chân cho các tù nhân, đi du học. Ngài trở thành hiệu trưởng Colegio Maximo và cũng là một người rong ruổi trên các khu ổ chuột khắp Buenos Aires. Và ngài vươn lên trong hàng ngũ Dòng Tên, ngay cả khi phải đi qua nền chính trị tăm tối của một thời đại phải chứng kiến Giáo hội Công giáo bắt tay đầy nguy hiểm với trước hết là Joan Peron và sau là chế độ độc tài quân phiệt. Ngài bị thất sủng trước các bề trên Dòng Tên, rồi được giải cứu khỏi thời kỳ lưu đày nhờ hồng y của Buenos Aires, người ái mộ ngài và đưa ngài làm giám mục vào năm 1992. Sau đó ngài là tổng giám mục năm 1998, hồng y năm 2001.

Có thiên hướng rụt rè, Bergoglio, tự nhận mình là một callejero – người lang thang ngoài đường, thích đồng bạn với người nghèo hơn là những người có thể giá. Những thú vui của ngài chỉ có vài thứ: văn học, bóng đá, nhạc tango, và bánh gnocchi. Với tất cả sự đơn sơ của mình, chàng porteño này là một con thú thành thị, một nhà quan sát xã hội sắc bén, và một cách âm thầm, là một lãnh đạo bản năng. Ngài biết cách để chiêm trợn một thời khắc, dù là vào năm 2004, khi

manh mẽ quả trách nạn tham nhũng trong bài diễn văn có sự tham dự của cả tổng thống Argentina, hay tại sân vận động Luna Park vào năm 2006, khi ngài quỳ gối nhận lời cầu nguyện. Cha Carlos Accaputo, một cố vấn thân thiết của ngài từ năm 1992, nói rằng, ‘Tôi nghĩ Chúa đã chuẩn bị cho ngài, suốt toàn bộ sứ mạng mục tử, để cho thời khắc này.’

Hơn nữa, cương vị giáo hoàng của ngài không phải là chuyện may mắn tình cờ. Massimo Franco, nhà báo Roma, cho biết, ‘Việc bầu ngài xuất phát từ một chấn thương’ từ một sự đột ngột, khi sau gần 6 thế kỷ, giáo hoàng đương vị Bênêdictô XVI thoái vị, và còn từ một cảm nghĩ ngày càng tăng trong các hồng y cấp tiến cho rằng tâm thức cổ hủ và trọng Âu châu của Tòa Thánh đang làm mục rữa Giáo hội Công giáo từ bên trong.

Một buổi sáng, ngồi trong phòng khách căn hộ của mình, giáo hoàng thừa nhận với các ông bạn già về những thách thức đang chờ ngài. Sự hỗn loạn về tài chính trong IOR, hay ngân hàng Vatican. Sự tham lam quan liêu đang làm hại quản trị trung ương là Giáo triều Roma. Những vạch trần không ngừng về các linh mục ấu dâm được bao che. Đức Phanxicô nhanh chóng đi từ vấn đề này qua vấn đề khác, và theo lời của mục sư học giả Norberto Saracco bạn cũ của giáo hoàng thì, ‘ngài đang gây thù chuốc oán với nhiều người. Ngài không ngại thơ, OK?’

Mục sư Saracco nhớ lại những lời mình nói về sự táo bạo của giáo hoàng. ‘Jorge, chúng tôi biết là cha không mặc áo chống đạn. Mà có quá nhiều người điên khùng ngoài kia đó.’

Đức Phanxicô bình thản trả lời, ‘Chúa đặt đẽ tôi ở đây. Ngài sẽ canh chừng cho tôi.’ Dù không muốn được làm giáo hoàng, nhưng theo lời ngài, thì khi tên ngài được xướng lên giữa mật nghị, ngài cảm thấy một sự bình an khôn cùng. Và bất chấp những oán thù mà ngài có thể gánh chịu, ngài vẫn bảo đảm với các bạn mình, ‘Tôi vẫn cảm thấy một sự bình an như thế.’

Nhưng Vatican cảm nhận thế nào là một chuyện khác.

Khi Federico Wals, nhiều năm làm phụ tá báo chí cho Đức Bergoglio, đi từ Buenos Aires đến Roma hồi năm ngoái để gặp ngài, ông lần đầu gặp cha Federico Lombardi, viên chức truyền thông thâm niên của Vatican, với công việc cũng hệt như của Wals chỉ khác là ở tầm mức lớn hơn rất nhiều. Wals hỏi, ‘Vay cha cảm nhận thế nào về sếp cũ của tôi?’ Nở một nụ cười, cha Lombardi trả lời, ‘Rối loạn mơ hồ.’

Cha Lombardi đã làm phát ngôn viên cho Đức Bênêdictô, một con người của chất Đức chính xác từng li từng tí. Theo lời cha Lombardi, thì sau khi gặp gỡ với một nguyên thủ, Đức Bênêdictô sẽ cho ra một tổng kết rõ ràng. Và cha nói với giọng tiếc nuối: ‘Thật phi thường. Đức Bênêdictô quá rõ ràng. Ngài sẽ nói,

‘Chúng tôi nói về những chuyện này, tôi đồng ý với những điểm này, tôi sẽ lập luận chống lại những điểm kia, mục tiêu của buổi hội kiến kế tiếp sẽ là điểm này,’ chỉ trong vòng 2 phút, là tôi đã rõ về nội dung buổi gặp gỡ rồi. Còn với Đức Phanxicô thì, ‘Đây là một người khôn ngoan, ông ấy có những kinh nghiệm thú vị.’

Cười với vẻ có đôi chút bất lực, cha Lombardi thêm rằng, ‘Ngoại giao với Đức Phanxicô không phải là chiến lược, nhưng là ‘Tôi gặp người này, chúng tôi có một mối quan hệ riêng, hãy để chúng tôi làm việc tốt cho mọi người và cho giáo hội.’

Phát ngôn viên của giáo hoàng xử lý các tin tức Vatican, trong gian phòng họp báo ở tòa nhà của Vatican Radio, cách sông Tiber vài bước. Cha Lombardi mang chiếc áo linh mục hơi nhàu, thật khớp với sự bối rối của mình. Cha cho biết, chỉ mới hôm qua, giáo hoàng tiếp khoảng 40 lãnh đạo Do Thái giáo tại Nhà trọ thánh Martha, và văn phòng báo chí Vatican chỉ được biết chuyện này sau khi nó đã diễn ra. ‘Không một ai biết ngài đang định làm gì. Ngay cả thư ký riêng của ngài cũng không biết. Tôi phải gọi điện quanh: Người này biết phần này lịch trình của ngài, người kia thì phần kia.’

Trưởng truyền thông Vatican nhún vai và nhận xét, ‘Đời là thế’

Dưới thời Đức Bênêđictô, một học giả vẫn tiếp tục viết các sách thần học trong 8 năm trên ngai giáo hoàng, và dưới thời thánh Gioan Phaolô II, một diễn viên nhạc kịch và nhà ngôn ngữ học với triều giáo hoàng 27 năm, cuộc sống thật khác. Cả hai người đều là những người gìn giữ đáng tin cậy cho sự chính thống của giáo hoàng. Còn giáo hoàng này, với chiếc đồng hồ nhựa và đôi giày chỉnh hình bự chảng (bởi ngài bị tật nhẹ ở một chân) đi ăn sáng trong nhà ăn tự phục vụ của Vatican, thì cần mọi người phải tập làm quen dần. Cũng như vậy với óc hài hước của ngài, vốn rất ngoài khuôn phép. Sau khi một người bạn cũ từ Argentina, tổng giám mục Claudio Maria Celli, ghé thăm tại Nhà trọ thánh Martha, Đức Phanxicô nhất quyết tiễn khách đến tận thang máy.

‘Tại sao lại thế?’ Đức cha Celli hỏi. ‘Để chắc là tôi đã đi rồi chứ gì?’

Giáo hoàng đáp ngay lập tức, ‘Và để chắc là cha không thó cái gì theo nữa.’

Khi cố ước đoán xem đường đi nước bước của giáo hoàng 78 tuổi này, có lẽ nên nhìn vào viên chức thân cận nhất của ngài, hồng y Pietro Parolin, Quốc vụ khanh, một nhà ngoại giao kỳ cựu đầy trọng vọng, và quan trọng nhất là được Đức Phanxicô tin tưởng bởi, ‘không quá tham vọng và giáo hoàng biết điều này. Với giáo hoàng, đây là một phẩm chất căn bản.’ Cùng lúc đó, Đức Phanxicô đã giảm mạnh quyền hạn của phủ Quốc vụ khanh, nhất là về mặt tài chính của Vatican. Cha Lombardi nói, ‘Vấn đề với chuyện này, là do cơ cấu của giáo triều

không còn rõ ràng. Tiến trình đang diễn tiến, và kết quả cuối cùng thì chẳng ai biết được. Quốc vụ khanh không phải là trung tâm, và giáo hoàng có nhiều mối quan hệ trực tiếp với ngài, không qua trung gian.’

Nhấn mạnh sự đảo lộn này, phát ngôn viên Vatican cho biết, ‘Có thể nói, đây là điều tích cực, bởi trong quá khứ, có nhiều chỉ trích cho rằng có những người có quyền lực còn hơn cả giáo hoàng. Còn bây giờ, chẳng ai còn nói thế nữa.’

Cũng như trong nhiều thể chế khác, Vatican không dễ gì thay đổi một sớm một chiều, và lại có khuynh hướng nghi ngờ những ai đem lại thay đổi. Từ thế kỷ XIV, trung ương của Công giáo là thành quốc 110 mẫu bên trong Roma này. Thành quốc Vatican từ lâu là một điểm đến du lịch, với Nhà nguyện Sistine và Vương cung Thánh đường thánh Phêrô, cũng như là nơi hành hương của 1.2 tỷ người Công giáo toàn cầu. Và có thể nói là cả thế giới đến với Vatican, chứ không bao giờ ngược lại. Nhưng thiết kế của Vatican cũng cho thấy điều đó, một lãnh thổ tự đủ, với ban quản trị thành phố riêng, lực lượng cảnh sát, tòa án, đội cứu hỏa, tiệm thuốc, bưu điện, cửa hàng bách hóa, báo chí, và cả đội cricket riêng nữa. Vaticanisti, đội ngũ báo chí của Vatican, giám sát những biến động của thể chế với chủ nghĩa hoài nghi của các nhà báo thành thị. Lực lượng nhân công Vatican không phải trả thuế mua bán ở thành quốc này. Bộ máy ngoại giao của Vatican, cũng có vẻ quan liêu, thiên vị các giám mục được ưu ái, trong khi bỏ mặc những vùng tương đối ảm đạm khác trên thế giới. Trong nhiều thế kỷ, Vatican đã vượt qua những cuộc tấn công, dịch bệnh, nạn đói, chủ nghĩa phát xít, và các tai tiếng. Bức tường Vatican đã đứng vững ngăn chặn lại tất cả.

Bây giờ, xuất hiện Đức Phanxicô, một con người bất chấp các bức tường, và là người từng nói với một người bạn khi đi qua Casa Rosada, dinh tổng thống Argentina rằng: ‘Làm sao họ biết được những người dân thường muốn gì khi lại đi xây hàng rào bọc kín mình như thế?’ Theo Franco, tác giả quyển *Đức Phanxicô và Vatican*, thì ngài là một ‘giáo hoàng ngay tầm tay, một ngược đời.’ Khái niệm này dường như đã khiến khuôn mặt đờ đẫn của Vatican tái xanh tái mét.

Ramiro de la Serna, một linh mục dòng Phanxicô ở Buenos Aires, đã quen biết giáo hoàng hơn 30 năm cho biết, ‘Tôi tin là chúng tôi chưa được thấy các thay đổi thật sự. Và tôi cũng tin là chúng ta chưa thấy các chống đối thực sự.’

Các viên chức Vatican vẫn đang lượng định con người này. Họ có khuynh hướng xem những phản ứng mở lòng của giáo hoàng là bằng chứng rõ ràng thể hiện ngài là một sinh vật thuần bản năng. ‘Hoàn toàn bộc phát,’ đây là nhận định của cha Lombardi về các hành vi gây nhiều bình luận của Đức Phanxicô trong chuyến công du Trung Đông, trong đó có việc ngài ôm một người Hồi giáo, Omar Abboud, và một giáo sỹ Do Thái, bạn của ngài Abraham Skorka, sau khi

cùng nhau cầu nguyện tại Bức tường Phía Tây. Nhưng thực sự là, theo lời Skorka, ‘Tôi đã thảo luận với ngài trước khi lên đường đi Thánh địa, tôi bảo ngài, ‘Giấc mơ của tôi là cùng ôm nhau, với cha, và Omar, dưới bức tường này.’ Chuyện Đức Phanxicô đồng ý trước với mong muốn của giáo sỹ Skorka, không khiến cho hành động này bớt sự thật tâm chút nào. Nhưng lại là biểu hiện cho việc mỗi một hành động và lời lẽ của ngài sẽ được phân tích để tìm cho ra những dấu chỉ biểu tượng. Những người bạn của Jorge Bergoglio, biết rằng sự cẩn trọng luôn có trong ngài, và họ cười vào ý tưởng nghĩ rằng ngài ngây thơ ngơ ngác. Họ mô tả ngài là một ‘kỳ thủ’ một người mà mọi ngày sống đều được ‘tổ chức hoàn hảo,’ trong đó ‘mỗi một bước đi đều được suy tính.’ Chính Bergoglio, cách đây vài năm, cũng đã nói với 2 nhà báo Ambrogetti và Sergio Rubin, rằng ngài hiếm khi chú tâm đến những cơn bốc đồng, bởi với ngài, ‘câu trả lời đầu tiên đến trong tôi thường là sai lầm.’

Ngay cả trong những thay đổi lối sống quyết liệt mà ngài mang lại, Đức Phanxicô vẫn có sự nhượng bộ chung với các thực thể ở Vatican. Ngài đề xuất rằng các vệ binh Thụy Sĩ không cần phải đi theo ngài khắp mọi nơi, nhưng ngài vẫn chấp nhận việc họ lúc nào cũng theo sát ngài như hình với bóng. (Ngài thường nhờ các vệ binh chụp ảnh cho ngài với các vị khác, và đây cũng là một sự nhượng bộ nữa, bởi Bergoglio từ lâu không thích ống kính máy ảnh.) Dù ngài tránh thường xuyên dùng chuyên xa giáo hoàng với kính chống đạn, vốn được lắp đặt kể từ sau vụ ám sát Đức Gioan Phaolô II hồi 1981, nhưng ngài cũng biết là mình không còn có thể đi xe điện ngầm và đi quanh các khu thị dân như thời còn ở Buenos Aires. Mà ngài cũng than thở về điều này, 4 tháng sau khi làm giáo hoàng, ngài nói ‘Bạn cũng biết tôi quá thường có ý muốn đi dọc các con phố Roma, bởi ở Buenos Aires, tôi thích đi dạo bộ trong thành phố. Tôi thực sự thích làm thế. Có thể nói, tôi cảm giác như mình bị nhốt trong cũi vậy.’

Các bạn bè bảo rằng là lãnh đạo của Vatican và là một người Argentina, ngài cảm thấy phải có trách nhiệm tiếp tổng thống nước này, Cristina Fernández de Kirchner, cho dù sự thật đau lòng vì rõ ràng là bà đã dùng các buổi hội kiến này cho lợi ích chính trị bản thân. Mục sư phái Phúc âm Juan Pablo Bongarrá, nhận định, ‘Khi Bergoglio tiếp tổng thống một cách thân thiện, thì hoàn toàn là một ơn huệ. Bà ấy không xứng đáng. Nhưng đó là cách Chúa yêu thương chúng ta, hoàn toàn là ân sủng.’

Với Wals, phụ tá báo chí cũ của ngài, đường lối thận trọng của Đức Bergoglio với cương vị giáo hoàng hoàn toàn không có gì ngạc nhiên. Thật vậy, điều này đã được báo trước bởi cách ngài đề trống tòa Tổng giám mục Buenos Aires. Nhận thấy mật nghị có khả năng sẽ bầu ngài, bởi dù sao ngài là người về nhì sau Đức Ratzinger trong mật nghị hồng y 2005, nên vào tháng 3, 2013, tổng giám

mục lên đường đi Roma với lời căn dặn Wals rằng, ‘tất cả mọi thư tín phải xong, tiền bạc đâu ra đó, mọi thứ chỉnh chu hoàn hảo. Và đêm trước khi ngài lên đường, ngài đã gọi tôi chỉ để rà soát lại từng chi tiết công việc, và cho tôi lời khuyên về tương lai, như một người biết rằng mình sắp lên đường cho vận hội mới vậy.’

Và cho dù vẻ ngoài thanh bình, nhưng dù gì Đức Phanxicô vẫn nhận lấy những trách nhiệm mới với một sức nặng áp lực cộng hưởng với cá tính tự phản của mình. Hồi năm ngoái, ngài có nói với một cựu học sinh của mình, giờ là nhà báo Jorge Milia người Argentina, ‘Cha vẫn tìm quanh trong thư viện của Đức Bênêđictô, nhưng không thể tìm ra quyển cẩm nang. Vậy nên cha xoay xở điều hành hết sức cha có thể.’

Và truyền thông xem ngài là một nhà cải cách. Một người cấp tiến. Một nhà cách mạng. Nhưng ngài cũng chẳng phải điều gì trong số này. Ảnh hưởng của ngài xa hơn nhiều và không thể gói gọn trong tiêu chuẩn này được. Đức Phanxicô đã khơi lên một tia lửa thiêng trong lòng, không chỉ những người Công giáo, nhưng còn trong Kitô hữu các phái khác, trong các đức tin khác, và cả trong những người không tin ngưỡng. Như giáo sỹ Skorka nói, ‘Ngài đang thay đổi lòng đạo trên khắp thế giới.’ Việc lãnh đạo của Giáo hội Công giáo được nhìn nhận rộng rãi, là một tin tốt lành cho thể chế vốn suốt vài năm trước đó toàn nhận tin xấu. Cha Thomas J. Reese, Dòng Tên và nhà phân tích kỳ cựu của tờ National Catholic Reporter cho biết, ‘Hai năm về trước, nếu bạn hỏi ai đó trên đường, ‘Giáo hội Công giáo sống vì điều gì và chống điều gì?’ thì bạn sẽ được câu trả lời, ‘Giáo hội chống hôn nhân đồng tính, chống kiểm soát sinh sản’ hay đủ thứ tương tự như thế. Còn bây giờ, họ sẽ nói, ‘Ồ, có giáo hoàng, ngài là người yêu thương người nghèo và không sống trong cung điện.’ Thật là một thành tựu phi thường cho một thể chế lâu đời. Tôi hay nói đùa rằng Trường Kinh doanh Harvard có thể mời ngài về dạy môn tái hình tượng nhãn hàng. Và các chính trị gia ở Washington sẽ ghen tỵ chết được với tỷ lệ ủng hộ của ngài.

Tất nhiên, rõ ràng với các viên chức Vatican, thì cảnh tượng mọi người thần tượng nhân cách của giáo hoàng có vẻ không được hay cho lắm. Với một vài người này, thì sự nổi tiếng của giáo hoàng là một mối đe dọa. Bởi như thế sẽ tăng cường cho ủy lệnh mà các hồng y bầu ngài mong muốn có một lãnh đạo bỏ đi sự xa cách vương giả và biết mở rộng tầm quần chúng thiêng liêng của giáo hội. Hồng y Peter Turkson của Ghana từng cho biết, ‘Ngay trước mặt nghị, khi tất cả hồng y tề tựu, chúng tôi chia sẻ quan điểm của mình. Có một tâm khí rõ ràng: Hãy thay đổi. Tâm khí này rất mạnh mẽ từ trong mà ra. Không ai nói là, ‘Không bầu người Ý hay người Âu châu,’ nhưng trong lòng mọi người cuu mang một khao khát thay đổi.

‘Hồng y Bergoglio về căn bản khá vô danh với tất cả mọi người hiện diện. Nhưng ngài đứng lên phát biểu, kiêu như một bản tuyên ngôn của ngài vậy. Ngài khuyên chúng tôi cần phải nghĩ về một giáo hội lên đường ra các vùng ven, không phải chỉ về mặt địa lý nhưng là những vùng ven của cuộc hiện sinh nhân loại. Với ngài Tin mừng mời gọi tất cả chúng ta phải có sự nhạy cảm này. Đó chính là đóng góp của ngài. Và điều này đem lại một sự tươi mới cho thực hành chăm lo mục vụ, một cảm nghiệm khác biệt về việc chăm lo cho dân Chúa.’

Với những người muốn thay đổi như hồng y Turkson, Đức Phanxicô đã không gây thất vọng. Trong vòng 2 năm, ngài đã tấn phong 39 hồng y, 24 trong số đó là ngoài châu Âu. Trước bài diễn văn gây bùng nổ hồi tháng 12 năm ngoái, trong đó ngài chỉ ra các ‘chứng bệnh’ đang tác hại giáo triều (trong số đó là ‘tự đắc,’ ‘đàm tếu,’ và ‘lợi lộc trần gian’) giáo hoàng đã chọn ra 9 hồng y, trong đó có 7 người ngoài giáo triều, để thực hiện cải tổ thể chế. Ngài gọi hành vi xâm hại tình dục trong giáo hội là ‘tà phái phạm thượng’ và đã lập Ủy ban Giáo hoàng về Bảo vệ Trẻ em với trưởng ban là tổng giám mục Boston, Seán Patrick O’Malley. Để làm minh bạch tài chính Vatican, giáo hoàng đưa về một đầu thủ rugby cứng rắn, hồng y George Pell của Sydney, Úc, và đặt làm giám sự Phòng Kinh tế, một sắp đặt có thể xem Pell ngang hàng với Quốc vụ khanh. Giữa những việc bổ nhiệm này, giáo hoàng đã có một hành động làm đẹp lòng các người cận vệ già: Ngài giữ hồng y Gerhard Müller, tại vị Thánh bộ Giáo lý Đức tin.

Những bước đi này có tầm quan trọng lớn, nhưng thật khó để nói được là sẽ dẫn đến đâu. Các manh mối đầu tiên chỉ là những chuyện vừa xa vừa gần với cả những người cải cách lẫn truyền thống. Ngay cả khi ngài chấp thuận cho một giám mục Hoa Kỳ từ nhiệm, người đầu tiên bị kết tội đã không báo cáo các vụ tình nghi xâm hại trẻ em, Đức Phanxicô cũng phong giám mục cho một linh mục Chilê bị cho là đã bao che cho các vụ xâm hại tình dục của một linh mục khác, và gây nhiều phản đối trong buổi lễ tấn phong. Hơn nữa, Hội đồng Sơ bộ về Gia đình mà Đức Phanxicô triệu tập hồi tháng 10 năm ngoái, không đưa ra một thay đổi giáo lý nào, làm an lòng những người Công giáo bảo thủ vẫn đang lo sợ. Nhưng hội đồng thực sự vào tháng 10 năm nay, có thể có một kết quả khác. Về vấn đề bỏ lệnh cấm rước lễ đối với những người Công giáo li dị mà không tiêu hôn, thì cha Scannone, bạn và từng là giáo sư của giáo hoàng cho biết, ‘Ngài bảo tôi rằng, ‘Tôi muốn lắng nghe tất cả mọi người.’

Một lần nữa, những lời nói và hành động của giáo hoàng đã trở thành một biểu hiện để cho những người quan sát có thể diễn giải theo ý mình. Với một người nói năng và có những thói quen đơn giản, thì điều này có vẻ thật ngược đời. Nhưng đây cũng không phải là chuyện mới.

Năm 2010, Yayo Grassi, chủ hãng thực phẩm ở Washington, đã gửi một email

cho thầy giáo cũ của mình, tổng giám mục Buenos Aires. Grassi, một người đồng tính, đã đọc thấy trên báo rằng ân sư của mình lên án dự luật muốn hợp pháp hóa hôn nhân đồng tính. ‘Cha là hướng dẫn của con, luôn luôn lay động tâm nhìn cho con, cha đã thành hình nên những khía cạnh cấp tiến nhất trong thế giới quan của con. Và nghe được tin này từ cha, thật quá thất vọng.’

Tổng giám mục Buenos Aires đã trả lời bằng email (mà chắc chắn là ngài đã đưa một mảnh giấy viết tay cho thư ký, bởi cho đến tận bây giờ, ngài vẫn không dùng đến internet, máy tính, hay ngay cả một chiếc điện thoại cầm tay. Còn văn phòng báo chí Vatican chuẩn bị các câu tweet cho 9 tài khoản twitter @Pontifex, với 20 triệu người theo dõi, và gửi chúng đi sau khi được giáo hoàng chấp thuận.) Ngài bắt đầu nói rằng những lời của Grassi ở trong lòng ngài. Quan điểm của Giáo hội Công giáo về vấn đề hôn nhân là như cũ. Nhưng, Bergoglio vẫn đau lòng khi biết rằng mình đã làm học trò cũ phải buồn. Ngài bảo đảm với Grassi rằng truyền thông đã xuyên tạc quan điểm của ngài. Giáo hoàng tương lai nói rằng, trên tất cả, trong công việc mục vụ của ngài, không có chỗ cho thói dị ứng với người đồng tính.

Thư từ giữa hai người cho chúng ta thoáng thấy những gì chúng ta nên và không nên kỳ vọng nơi triều giáo hoàng của ngài. Đến tận cùng, Bergoglio không chối bỏ lập trường của mình là chống lại hôn nhân đồng tính, vốn ngài đã viết rõ trong email trên, xem đây là một mối đe dọa đến ‘căn tính và sự tồn tại của gia đình với cha, mẹ và con cái.’ Không ai trong số hơn chục người bạn của ngài mà tôi đã phỏng vấn tin rằng Đức Phanxicô sẽ chỉnh lý lập trường của Giáo hội về vấn đề này.

Nhưng những gì phục hồi lòng kính trọng mà Grassi dành cho thầy cũ, chính xác là những gì đã hút lấy hàng đám đông trên quảng trường thánh Phêrô, và chắc chắn là trong cả chuyến công du Hoa Kỳ tháng 9 này. Đó chính là màu trắng tinh nguyên của bộ áo giáo hoàng, hiện thể một sự đơn sơ dễ gần. Lòng ham thích đường phố của một porteño, hợp nhất với niềm tin của Dòng Tên vào sự gắn bó mạnh mẽ với cộng đồng, tạo nên sự gặp gỡ, vốn vừa đi ra tìm kiếm vừa lắng nghe, một dân thân đầy kiên quyết và gian nan hơn nhiều so với việc đưa ra những sắc lệnh khô khan. Làm được thế cần có lòng dũng cảm của khiêm nhượng. Đây chính là điều đã thúc giục Bergoglio quỳ gối và xin hàng ngàn Kitô hữu phái Phúc âm cầu nguyện cho mình. Đây chính là điều đã khiến ngài bật khóc khi đến thăm khu ổ chuột ở Buenos Aires, nơi từng có người tuyên bố rằng mình biết tổng giám mục là một người trong số họ, bởi từng thấy ngài ngồi đằng sau xe buýt. Đây chính là điều buộc ngài, trên cương vị giáo hoàng, không chịu cho một linh mục Albania hôn kính tay mình, và thay vào đó là hôn lấy bàn tay con người đã từng bị bỏ tù và tra tấn vì đức tin này, rồi ôm chầm lấy mà khóc.

Và cũng chính điều này đã khiến ngài cách đây 2 năm, thốt ra những lời đơn sơ mà đánh động, trả lời cho câu hỏi khó xử về các linh mục đồng tính: ‘Tôi là ai mà phán xét?’

Điều này cũng có vẻ là sứ mạng của giáo hoàng: khơi lên một cuộc cách mạng trong lòng Vatican và cả bên ngoài thế giới, mà không đảo lộn những giáo lý lâu đời. ‘Ngài sẽ không thay đổi giáo lý,’ De la Serna, người bạn Argentina của ngài nhất quyết như thế. ‘Điều ngài sẽ làm là đưa giáo hội về với giáo lý đích thực, giáo lý đã bị lãng quên, giáo lý đặt con người vào vị trí trung tâm. Giáo hội đã đặt tội lỗi vào vị trí trung tâm quá lâu rồi. Bằng cách đặt đau khổ của con người, và mối liên hệ với Thiên Chúa, về lại vị trí trung tâm, thì những thái độ khắc nghiệt đối với đồng tính luyến ái, li hôn, và những chuyện khác sẽ bắt đầu thay đổi.’

Rồi một lần nữa, con người nói với các bạn của mình rằng mình cần phải ‘bắt đầu thực hiện thay đổi ngay bây giờ,’ không có được thời gian đứng về phía mình. Lời nhận định của chính ngài hồi đầu năm nay, cho rằng triều giáo hoàng của mình sẽ ‘chỉ 4 hay 5 năm’ đã không làm các bạn đồng hương của ngài ngạc nhiên, bởi họ biết rằng ngài muốn sống những năm cuối đời nơi quê nhà. Nhưng những lời này chắc chắn là một xoa dịu với những ‘cây gộc’ trong lòng Vatican, những người sẽ làm hết sức mình để làm chậm những nỗ lực của Đức Phanxicô mong muốn cải cách giáo hội, và hi vọng rằng người kế vị ngài sẽ bớt đối nghịch với họ.

Nhưng cuộc cách mạng này, dù có thành công hay không, cũng không giống như bất kỳ cuộc cách mạng nào khác. Khi tân tổng giám mục Buenos Aires, hồng y Mario Poli, đến thăm Đức Phanxicô tại Vatican, và bình luận về việc thật kinh ngạc khi thấy người bạn khắc khổ một thời giờ đang có một nụ cười xuất hiện khắp mọi nơi, thì giáo hoàng ngẫm nghĩ những lời này, như lâu nay vẫn vậy.

Rồi Đức Phanxicô, mỉm cười, chắc chắn mỉm cười, và nói, ‘Thật là thú vị khi làm giáo hoàng.’

National Geographic – Robert Draper

CHUYỆN ĐỜI THƯỜNG

Góp Nước Miếng Húp Chung

Tràm Cà Mau

Nhà có đám giỗ, chị Hương hớn hờ nói với đứa con trai: “Sao không mời con Da-Ni-Phò đến ăn cho vui? Con bé này dễ thương, vui vẻ, và ưa lăn vô bếp lảng xăng làm việc này việc nọ. Có khi giành rửa cả núi chén bát, mà mặt vẫn tươi như hoa nở.”

Trân thẳng thắn trả lời mẹ: “Nó ớn thẩu óc lồi ăn uống nhà mình rồi mẹ à. Nó nói thiếu vệ sinh, dễ lây lan truyền nhiễm bệnh từ người này qua người khác.”

“Sao vậy?” Chị Hương tròn mắt ngạc nhiên hỏi.

Trân rùn vai: “Nó nói nhà mình ăn đũa, ngậm vào miệng, rồi gấp thức ăn trong đĩa chung. Dính cả nước miếng, đờm dãi của người khác. Có người mang bệnh truyền nhiễm, không ai biết, rồi lây lan cho mọi người. Dơ dáy.”

Chị Hương gằn giọng: “Dơ dáy? Tụi bây hôn môi, ngoạm mồm, trún nước bọt cho nhau, dễ thường vệ sinh sạch sẽ hơn ăn đũa sao?”

Trân không dám cãi lại mẹ, lảng đi nơi khác. Bố của Trân hạ cuốn sách xuống nhìn bà vợ, rồi cười:

“Tôi đã nói với bà nhiều rồi, đừng dùng đũa gấp thức ăn cho ai cả. Máy lần bà mút đũa cho sạch, rồi gấp thức ăn bỏ vào đĩa cho con Da-Ni-Phờ, tôi thấy cái mặt nó cứng sượng lại, đáng điệu sợ hãi lắm, cứ nhìn chăm chăm vào miếng ăn bà vừa gấp cho nó, mà không dám đụng đến. Bà gấp cho tôi thì được, chứ đừng nên gấp cho ai cả. Ngay cả bạn bè thân thiết hay con cái trong nhà cũng đừng. Riêng tôi với bà, thì xem như một, tôi không sợ cái dơ của bà, bà không sợ tôi lây bệnh. Đó là chuyện riêng của vợ chồng. Nhưng có lẽ, ngay cả vợ chồng, cũng không nên dùng đũa gấp bỏ cho nhau.”

Chị Hương hừ một tiếng, giọng giận hờn: “Người ta có thương, có quan tâm, mới gấp miếng ngon mời ăn. Nếu không thì mặc kệ. Hơi đâu mà tốn sức!”

Ông chồng chị tiếp lời: “Bà có cái thói dùng đũa sục sạo, moi móc, đảo lộn thức ăn trong đĩa, tìm miếng ngon bỏ cho người khác. Cái tâm của bà tốt thật, nhưng hành động đó không hợp với văn minh chút nào.”

“Ừ, tui đã man mọi rợ như vậy đó. Ai chịu thì chịu, không chịu thì thôi!”

“Ai mà dám không chịu bà? Bà bỏ đũa cho vêu mả ra thì khôn. Nhưng tôi có nhận xét sau đây, nói ra bà đừng buồn giận nghe! Bà học được cái thói đảo thức ăn trong đĩa của mẹ bà. Mỗi lần về thăm ông bà cụ, trong bữa ăn tôi ớn lắm. Có lần ăn thịt gà bóp rau răm, mẹ dùng tay bốc và xé thịt bỏ vào chén tôi. Nhìn mười ngón tay của mẹ, móng dài, đóng khóm đất đen ngòm. Tôi cũng ớn lạnh. Mắt tôi muốn nổ đom đóm. Tôi cứ hốt hoảng bảo xin mẹ để cho con tự nhiên, trong nhà cả mà, con đâu dám khách sáo. Nhưng mẹ cứ bốc bỏ thêm vào chén tôi. Tôi biết đó là tình thương, là lòng tốt của mẹ dành cho con rể, không thể phụ lòng mà từ chối, không đồ đi được, sợ mẹ buồn. Tôi nín thở nhắm mắt mà nuốt trôi, không dám nhai, nó cứ nhìn nhọn trong cổ, nuốt hoài không xuống. Cứ nghĩ phải ăn các thứ vi khuẩn, vi trùng, sán lãi, chất dơ bẩn dính trong mười cái móng tay đen đui đó, không nổi gai óc sao được. Chúng ta phải can đảm mà công nhận cái chưa đúng, lối sống thiếu vệ sinh của mình. Tìm cách cải tiến sửa đổi cho hợp với thời đại văn minh hơn. Nhiều lần tôi đề nghị ăn đũa hai đầu như

thời xưa mấy người đi kháng chiến chống Pháp trong bụng đói, mà không ai chịu.”

Bà Hương cười chế diễu: “Ăn đũa hai đầu vẫn minh lắm hay sao! Mấy người đó, ở trong rừng đặt bày chuyện vệ sinh, khi về thành, có còn ai dùng đũa hai đầu nữa đâu. Hai đầu đũa đều dính dơ, dễ quệt vào áo quần. Khi muốn tạm gác đũa cũng không được, không biết gác vào đâu. Thêm lúng túng vụng về. Tôi nhớ nhiều lần ông đề nghị để thêm vài ba đôi đũa chung trên mâm cơm, để cả muỗng chung vào các đĩa thức ăn, khi gấp, thì dùng các thứ đũa muỗng chung đó. Thế mà ngay chính ông, cứ lẫn lộn, cầm đũa chung mà ăn, dùng đũa riêng mà gấp, lẫn lộn nhau, được năm ba hôm, phiền phức quá, rồi cũng dẹp. Chính ông phá chứ không ai cả.”

Ông chồng bà rùn vai cười gượng: “Đúng. Tôi cứ lẫn lộn mãi vì quen thói cũ. Nếu chúng ta cứ tập lần lần, kiên nhẫn theo, rồi thành quen và sẽ không lẫn lộn nữa. Cái gì cũng phải tập, thói quen mấy chục năm từ ngày còn thơ ấu, đâu thể bỏ ngay được?”

Ông chồng bà Hương thở một tiếng rất dài, tăng háng rồi nói:

“Cách ăn uống ở quê tôi còn thiếu vệ sinh hơn nhiều. Một lần tôi về thăm, được mời cơm chiều. Chiều trải trên giường, mâm cơm có hai tô canh, một đĩa rau luộc lớn, một tô nước chấm bằng mắm nêm pha loãng với ớt cay, tỏi băm, thêm một đĩa mắm cà vun. Quanh mâm cơm có tám người, hai ông bà nội, hai vợ chồng, ba đứa con, và tôi. Đường xa, đói bụng, nhìn mâm cơm tuy thanh đạm, nhưng tôi đã cảm được cái ngon trong tô canh, trong đĩa rau luộc và tô nước chấm cay xè. Cả nhà, ai cũng đua nhau ăn mau như vũ bão. Mọi người dùng đũa gấp rau, rồi nhúng vào chén nước chấm chung, quậy quậy đũa, rồi đưa thẳng vào mồm. Thỉnh thoảng có người đang nhai nhồm nhoàm cơm đầy trong miệng, cầm tô canh lên húp một tiếng ‘rột’, rồi bỏ xuống, người khác bắt chước, cầm tô húp theo. Tô nước chấm hòa đủ nước miếng của mọi người trong nhà qua đôi đũa, càng ngày càng loãng và nhạt ra. Tôi đi đường xa, tuy bụng đói, nhưng cũng ngại ngần, không dám ăn rau luộc, không dám chan canh, chỉ khười khười mấy trái mắm cà, vì món này ít bị những đôi đũa xáo trộn.”

Ngưng một lát, ông chồng nói tiếp: “Đừng hỏi tại sao không chia cho mỗi người một chén nước chấm riêng. Nhà nghèo, chén đâu có nhiều mà bày ra. Dù nếu có được chén, cũng không thể đủ nhiều nước chấm để chia riêng cho từng người vài muỗng. Bởi thế, khi trong nhà có người bị bệnh truyền nhiễm thì nó lây lan vô tội vạ. Rán mà chịu. Nhưng thật ra, thì không biết làm sao hơn. Biết đâu đó cũng là một cách chủng ngừa lạc hậu nhưng lại hiệu nghiệm.”

Anh con trai tán thêm: “Khi nào đi ăn tiệc, con tránh ngồi chung bàn với ông Tư, dì Sáu, chú Tám. Mấy người này ăn uống tự nhiên, dễ dàng. Cứ dùng đũa đào bới lật qua lật lại thức ăn trong đĩa, gấp ²¹ miếng này lên, bỏ miếng kia xuống,

cho đĩa chạy rong từ đĩa này qua đĩa khác để tìm gấp những miếng ăn mà họ vừa ý. Có mấy người khách chung bàn cứ nhú mào, mắt theo dõi chăm chăm các đôi đĩa đang sục sạo, có lẽ để tránh các nơi thức ăn đã bị đĩa người khác nhúng vào rồi. Con thì cứ cười cười, quan sát nét mặt bất bình, không vui của những người sợ, và cái hớn hờ thản nhiên của người đang dùng đĩa bới đào chọn lựa, tìm được miếng ngon, thấy mà thương. Bác Ngô nói với con rằng, thường chỉ ăn được mấy miếng đầu tiên, khi những đôi đĩa dơ dáy chưa đào xới đi thức ăn. Sau đó, bác gác đĩa, ngồi nói chuyện vui. Bởi thế, mỗi lần phải đi dự tiệc tùng, bác bèn ăn cơm nguội trước ở nhà cho lưng lửng bụng mới ra đi. Bác nói tiếp, có thể người ta sạch sẽ vệ sinh hơn bác, nhưng bác không muốn ăn nước bọt, uống đờm dãi của người khác.”

Bà Hương trừng mắt gắt: “Thôi, thôi, mẹ không muốn nghe cái lối nói thiếu tử tế đó. Việc chi mà kêu là uống đờm dãi của người khác, nghe không lọt tai. Nên ăn nói cho thanh lịch, tử tế hơn. Ông ấy đâu có vệ sinh văn minh chi hơn ai mà bày đặt chê bai.”

Ông chồng bà Hương thấy vợ nổi cáu, quay qua nháy mắt với anh con trai, và hạ giọng nói riêng với nó:

“Lần nọ ăn tiệc, ba ngồi gần bà chị hàng xóm cũ. Bà này quen thân từ nhỏ. Ngồi gần nhau, bà vui mừng nói chuyện tíu tít. Bà cho biết mới bị bệnh cúm xong, chưa lành hẳn, lâu lâu bà hắt xì nhảy mũi, lấy khăn xịt mũi xì xì, và ho sù sụ. Bà cũng sợ lây bệnh lắm, nhưng đành phó mặc cho Trời, và cầu sao đừng bị lây. Chị em lâu ngày gặp lại nhau, dù về nhà có bị bệnh, cũng đành chấp nhận. Nhưng chị cứ dùng đĩa của chị, gấp thức ăn bỏ vào chén của ba mãi. Ba cứ van lơn cầu khẩn chị để cho ba tự nhiên, ưa ăn món nào thì sẽ tự gấp. Nhưng chị không chịu, cứ gấp bỏ cho ba hoài. Ba buồn lắm, nhưng không biết làm sao. Thấy đĩa thức ăn của ba cứ đầy vun, chị hỏi sao không ăn, ba ngại ngần giả vờ nhăn mặt, nói rằng bỗng nhiên nghe đau quặn trong bụng. Rồi ba chỉ uống nước cho đến khi tiệc tàn.”

Anh con trai cười thích thú kể cho hai ông bà nghe: “Ba mẹ có biết không, thằng James nó nói ăn lâu là “góp nước miếng húp chung”. Mọi người đều gấp tôm cá thịt, rau, nhúng vào nồi, nhận chìm rau, quậy vục, chờ sôi, thọc đĩa riêng vào mà vớt, mò, đôi khi lại dùng cả muỗng riêng mà múc nước húp, rồi cho vào chén. Mọi người đều cùng làm một động tác như nhau, không ai ngán ai lây truyền bệnh hoạn. Không biết nồi lẩu sôi có giết hết được các loài vi khuẩn, vi trùng hay không. Bởi thế, khi có ai mời đi ăn món lẩu, nó thẳng thừng từ chối ngay, con cũng thế. Con ngán nhất những bữa cơm chung, khi có người kêu canh chua cá bông lau, nghe đề nghị là con can ngay. Vì cũng như ăn lẩu, mọi người vui vẻ thọc đĩa vào tô canh mò, vớt cá ra đĩa, rồi thọc đĩa riêng vào mà dày xéo xâu xé con cá. Có lẽ họ nghĩ nước mắm mặn cũng đủ giết chết vi trùng, vi khuẩn rồi

chăng? Bởi vậy, khi nào ăn lâu, ăn canh chua là không có con.”

Chị Hương tiếp lời anh con trai: “Người mình ăn dưa, dù cho là thiếu vệ sinh, nhưng đã chết ai đâu mà âm ỉ?”

Ông chồng chị đưa tay ngắt râu ngứa, rồi từ tốn nói: “Có chắc chưa chết ai không? Thế mà thống kê cho biết, chỉ tại Hoa Kỳ thôi, số người bị lây nhiễm qua đường miệng do ăn uống hàng năm có đến gần 50 triệu người, mà 130 ngàn người phải đưa vào bệnh viện, và chết hơn ba ngàn người. Còn Việt Nam mình không có thống kê, cứ lặng lẽ truyền bệnh, âm thầm mà chết. Tôi nghĩ rằng, số người Việt Nam mình đông đảo người bị bệnh gan, là hậu quả của ăn dưa. Đôi dưa, gây đại họa, đôi dưa bí mật giết người.”

Chị Hương đã yếu giọng: “Chi đến nỗi bi thảm đến thế? Dễ chừng những xứ không ăn dưa ít bị bệnh gan hơn chăng?”

Anh con trai xen vào: “Ba nói đúng đó mẹ à. Bố mẹ của bạn con nói, mười người chết, thì có đến năm sáu người chết vì bệnh gan, chai gan, ung thư gan, bệnh gan B, bệnh gan C. Rồi mới đến bệnh tim, ung thư phổi, tử cung, ruột. Bác Sáu nói rằng, không hiểu sao những người hay về Việt Nam chơi, khi trở lại Mỹ, thường bị bệnh gan mà chết. Nói thế thì có lẽ cũng không đúng hẳn, không lẽ chỉ họ chết mà người bên Việt Nam mình không sao?”

Chị Hương lên giọng: “Đôi dưa cũng được xem như là một phát minh quan trọng của loài người. Là một bước tiến của nền văn minh cổ đại. Dùng dưa, có nhiều điều kỳ diệu. Còn bao hàm một cả triết lý của đông phương. Đó là nguyên lý âm dương, ngũ hành, kết hợp giữa thể động và thể tĩnh, động là chiếc dưa trên di động, tĩnh là chiếc dưới nằm yên. Dưa tiện dụng, có thể đào, bới, kẹp, lừa, xấn, cắt, xé, phân nhỏ, xiên, đẽ, quệt, hắt, giữ. Chỉ đôi dưa thôi, nó còn đa năng hơn hai ngón tay, hơn con dao, hơn cả muỗng nữa. Dưa chỉ không gấp được chất lỏng mà thôi. Có lẽ vào thời xa xưa nào đó, khi còn ăn lông ở lỗ, tổ tiên chúng ta đã dùng que, nhánh mà khều thức ăn nướng trong lửa nóng. Ban đầu dùng một thanh, sau đó dùng hai thanh mà gấp, thấy thuận tiện, nên đôi dưa được phát sinh. Cũng có học giả cho rằng, loài người bắt chước những con chim mỏ dài gấp cá mà làm nên đôi dưa. Khi tay dơ dáy, dính đầy bùn đất, không muốn bốc thức ăn đưa lên miệng, dùng dưa là giải pháp tốt nhất.” - Ngưng một lúc, chị nói tiếp - “Dùng dưa, còn vệ sinh hơn dùng tay mà bốc như cách ăn của người Ấn Độ, Trung Đông. Đang ăn, ngứa đầu đưa tay lên gãi tóc, ngứa móng thọc tay vào quần gãi, rồi cũng bàn tay đó, bốc thức ăn cho vào miệng. Ăn dưa không rườm rà như ăn bằng dao, nĩa, muỗng của người Âu Châu. Người Nhật, người Hàn cũng dùng dưa, họ bày đặt ra những quy định riêng khá nghiêm ngặt khi sử dụng dưa, cũng bảo đảm được phần nào vệ sinh trong khi ăn chung.”

Anh con trai góp chuyện: “Con nghe chú Tú kể rằng, thời mới được tàu Nhật vượt trong khi vượt biển. Đến Nhật tình cờ gặp được người bạn cũ vào thời du học

tại Mỹ trước đây. Được bạn mời cơm nhiều lần, và chú đã phạm phải nhiều sai sót khi dùng đũa. Vì người Nhật đã đưa nghệ thuật ăn đũa thành một thứ văn hoá, với nhiều quy định chặt chẽ. Chú cứ gấp thức ăn từ đĩa, lia lia đưa thẳng vào miệng. Chủ nhà vì lịch sự không nói, nhưng có vẻ không bằng lòng. Trong khi đang ăn, nhiều lúc chú tạm gác đũa qua chén. Làm chủ nhà tròn mắt ngạc. Với người Nhật, đây là một hành động cực kỳ vô phép, xúc phạm đến người nấu ăn, ý muốn nhắc rằng, đồ ăn dở như hạch, hay là tôi cóc cần các thức ăn này. Có khi chú đã dùng đũa đâm xuyên vào cục thịt, cũng là một hành động vô lễ, giống như thử xem thức ăn đã nấu chín hay chưa. Sau này, chú đọc sách, học được nhiều quy tắc trong khi dùng đũa của người Nhật. Ví như không được ngậm đũa trên miệng, không được dùng đũa để chuyển thức ăn cho nhau, giống hành động gấp tro xương người chết. Không cắm đôi đũa vào tô cơm, đũa chỉ được cắm vào tô cơm cúng người chết mà thôi. Cũng không được dùng đũa để chuyển dịch tô chén trên bàn ăn. Không được nhảy đũa từ món này qua món kia. Không mút đũa. Không dùng đũa khoắng trong tô canh. Khi gấp món ăn, gấp từ miếng nằm trên dần xuống miếng dưới, chứ không đào bới tìm miếng ngon vừa ý. Kể ra những quy tắc đó, có nhiều phần đúng với phép vệ sinh, nhưng cũng có nhiều cái mang nặng tính cách quy định không cần thiết. Nếu ăn đũa theo người Nhật, cũng bớt được phần nào truyền nhiễm bệnh từ nước miếng khi ăn chung.” Sau khi pha cho chồng và con hai ly nước trái cây, chị Hương lục lọi trong tủ đựng các đĩa phim, rồi bảo sẽ cho chồng xem nghệ thuật cao siêu của người sử dụng đũa thuần thực. Trên màn ảnh truyền hình hiện lên một kiếm khách xứ Phù Tang, đầu đội nón rêu xùm xụp, mang áo toi lá, trông toi tả nhếch nhác như một kẻ ăn mày, khệnh khạng bước vô quán, xem như chung quanh không còn ai. Lặng lẽ nâng cốc cạn rượu. Bỗng từ phía bàn kia, có người ném một ‘ám khí’ bay vút thẳng vào mặt kiếm khách. Không né tránh, không vội vàng, kiếm khách cầm đôi đũa lên, gấp được miếng ám khí đang bay, vút hất ngược lại, địch thủ hét lên một tiếng đau đớn mà ngã lăn quay ra chết. Rồi cũng đôi đũa đó, gấp lia lia giết bọn ruồi nhặng đang bay vo ve trên đĩa thức ăn.

Anh chồng chị Hương vỗ đùi cười vang mà nói: “Xạo gần bằng chuyện đội phụ nữ anh hùng Thanh Hóa dùng cù ngéo tre móc rút máy bay ‘Con Ma’ bắt giặc lái Mỹ.”

Chị Hương hỏi chồng: “Ngày nay văn minh, cả thế giới như đã thu hẹp lại. Hiểu biết và văn hóa phổ biến khắp nơi, thì tại sao các dân tộc ăn bốc không biết cải thiện, mà dùng dao nĩa, dùng đũa? Không biết dân Ấn Độ ăn bốc có vục tay vào tô cà ri mà thay muống, đưa lên miệng húp sồn sột, rồi mút và liếm bàn tay hay không? Có lẽ là không. Có thể họ đổ ra tô, đĩa của họ, rồi chắm mút chẳng?”

Chồng chị Hương thông thả: “Nghe đâu ăn bốc, theo quy định, chỉ được bốc bằng các ngón của tay mặt mà thôi, tay trái được nghỉ ngơi, có lẽ vì tay trái chỉ

xử dụng để làm những việc dơ dáy. Món ăn nào bị bàn tay trái của người khác đụng vào, thì xem như đã bị ô nhiễm, không ai dám đụng đến nữa, phải bỏ đi. Người ta khinh bỉ người ăn bằng tay trái, bị xem là hạ tiện, bất lịch sự. Trong truyện ‘Ngàn Lẻ Một Đêm’ của dân Ả Rập có kể chuyện một thương gia giàu có, vì ăn tối hôi tay, nên bị người tình là bà hoàng, chặt mất bàn tay mặt, phải dùng tay trái trong lúc ăn, ông ta bị khinh bỉ, hắt hủi, miệt thị.

Khi bốc những thức ăn rời rạc như cơm, đậu, thì chúm các ngón tay mà vít lên, rồi lật ngửa bàn tay, để thức ăn vào giữa bốn ngón, sau đó dùng ngón tay cái mà lùa vô miệng. Không để thức ăn trong lòng bàn tay. Không bốc thức ăn từ đĩa đưa thẳng vào miệng. Ăn quen thì cũng gọn gàng, không bôi tèm lem vào râu ria, môi miệng.”

“Ăn bốc có gì hay mà không thay đổi nhỉ?” Chị Hương hỏi vặn vẹo.

Trân, con trai bà Hương trước đây có cô bạn gái người Ấn Độ, hay lui tới và định ‘kết’ với cô này, nên đã tìm hiểu, bèn giải thích cho mẹ:

“Ăn bốc cũng có cái triết lý cao siêu riêng của nó, chứ không phải là dã man, chưa văn minh, chưa biết dùng đến đũa hay dao nữa. Họ quan niệm rằng, ăn bốc là một phối hợp kỳ diệu của ngũ hành với hệ thống thần kinh não bộ, nối liền với hệ thống bộ tiêu hoá, có nhiều ích lợi dinh dưỡng cho đời sống. Họ quan niệm năm ngón tay hàm chứa năng lực ‘ngũ hành’. Ngón cái là tiêu biểu cho lửa, ngón trỏ là khí, ngón giữa là trời, ngón đeo nhẫn là đất, ngón út là nước. Nếu mất thăng bằng của ‘ngũ hành’ này, thì dễ sinh bệnh hoạn. Khi ăn bằng tay, bốc bằng năm ngón, thì năm thứ năng lượng tiềm tàng này đi theo thức ăn mà vào cơ thể, làm cho thức ăn thành một món thuốc, chữa lành các bệnh hoạn, tăng sinh lực cho các vùng yếu đuối của cơ thể. Khi bốc bằng tay, thì cái xúc giác đưa tín hiệu lên não bộ, vào hệ thống kinh mạch, nên bao tử biết để đón nhận, và chấp nhận, tiết ra những dịch vị thích ứng, cho nên thực phẩm dễ tiêu hoá hơn. Mấy ngón tay cũng là cái nhiệt kế đo lường độ nóng lạnh của thực phẩm, để khỏi phỏng miệng la làng.”

Chị Hương cười: “Bày đặt! Tưởng tượng! Có chi chắc là nước, lửa, trời, đất, khí nằm trên năm ngón tay? Người ta tưởng rằng, ăn dao nĩa là văn minh và thuận tiện nhất. Không hẳn. Trước tiên, phải cho mỗi người một bộ. Dao nĩa cũng không thuận lợi bằng đôi đũa. Phở mà ăn bằng nĩa thì bất tiện lắm. Không thể nào câu sợi phở lên, cũng không thể quấn vòng vòng như ăn mì sợi, nó tuột mất. Thử xem, khi muốn gắp cục xương, dùng đũa vẫn dễ dàng hơn dùng nĩa, cục xương nằm chênh vênh trên cái nĩa, rất dễ rơi rớt ra bàn, văng vào áo quần người khác. Ăn bằng dao nĩa, phải phối hợp với ăn bốc. Như ăn bánh mì, họ phải dùng tay mà xé, ăn gà nướng, cũng bốc bằng tay. Nếu dùng đũa, thì không cần phải bốc bao giờ.”

Trân kể cho bố mẹ nghe rằng, sở dĩ con ₂₅ Da-Ni-Phờ không dám đến nhà ăn nữa,

vì năm ngoái, nó đi du lịch bên Việt Nam với bạn. Chúng nó nghe nói thức ăn của các bà bán hàng rong rất ngon. Chúng ăn bún ốc. Ăn mỗi đĩa ba tô ngon lành. Khi ăn thì chúng không để ý. Khi thấy chị hàng rong rửa tô trong một cái chậu nước nhỏ, và lau bằng cái khăn ướt ngả màu đen đi, mà trước đó nó thấy đàn ruồi bu đen, chạy nhảy trên khăn. Nó chợt nhận ra chậu nước đó đã rửa cả hàng chục cái tô của hàng trăm thực khách, bao nhiêu dơ dáy đều gom lại trong đó hết. Nó nghe dờn dợn trong cổ họng, rồi quay ra, kê đầu vào gốc cây mà nôn thốc nôn tháo ra hết. Nó tởn, không dám đụng đến các gánh hàng rong nữa. Sau đó, con Da-Ni-Phờ còn thấy tận mắt các bà bán hàng móc túi thổi tiền, những tờ đen điu bèo nhèo dơ dáy, rồi cũng dùng bàn tay trần đó, bóc thịt, bóc rau, nhón tiêu hành, thả vào các tô chén cho thực khách ăn. Nó khiếp vía từ đó.

Chị Hương nói với Trân: “Con cứ kêu con Da-Ni-Phờ đến ăn đám giỗ cho vui. Nói cho nó biết, sẽ cho nó một đĩa riêng thức ăn, không chung đụng với ai cả. Con bé này dễ thương vui vẻ. Mỗi xứ có cái văn hoá riêng. Ai cũng tự hào về văn minh của mình. Đừng ai chê ai. Ăn bốc cũng tốt, ăn bằng dao nĩa cũng hay, nhưng tốt và tiện nhất là ăn đũa như chúng ta.”

Trân tiếp ý mẹ: “Thế sao chúng ta không phối hợp giữa dao nĩa, và đôi đũa mà ăn uống cho vệ sinh? Có đũa muống riêng, đũa muống chung, không ai ngại ai. Như thế thì có vệ sinh hơn không. Ngày nay, đũa muống cũng rẻ rẻ, mua bao nhiêu cũng có. Cứ tập dần, cái gì hay thì theo, cái gì không tốt thì bỏ đi.”

Chị Hương nghĩ ngợi một lúc, vui vẻ nói: “Mẹ tán thành ý kiến của con. Kể từ ngày mai, sẽ thi hành. Trong bữa ăn ai vi phạm sẽ xử phạt bằng tiền. Mẹ chắc Ba con sẽ bị phạt dài dài đó. Phạt mãi, sợ tốn tiền, thì sẽ tuân thủ mau.”

Ông chồng chị quay lại nói lớn: “Ừ, ừ, để xem ai bị phạt nhiều hơn ai cho biết. Bà cứ chê tôi hoài!”

Tràm Cà Mau 2015

Phở Đà Lạt

Vietnamese Cuisine
39400 Murrieta Hot Spring Rd #107
Murrieta, CA 92563.
Tel: 951-600-5700
Hours: Mon-Sun: 10:00am-9:00pm

Hiệp Hội Thánh Lễ Đòi Đòi

Hội viên sẽ được cầu nguyện trong những Thánh Lễ hàng ngày và được thông phần công đức do các linh mục và tu huynh thuộc Dòng Truyền Giáo Ngôi Lời đang phục vụ trên các cánh đồng truyền giáo.
Thánh Lễ Đòi Đòi có thể xin cho người thân còn sống hay đã qua đời.
Liên hệ: Cha Nguyễn Văn Long SVD. Phone (951)454 – 0529
PO Box: 760 Riverside, CA 92513.0060
Email: nguyenvanlong59@yahoo.com

LỜI NGUYỆN: Lạy Chúa, lạy Cha, Ngài là bậc Thánh ở cạnh Đấng Cứu Thế đầy quyền năng. Nay con cầu khẩn Cha giúp con vượt qua khó khăn cấp thiết hiện nay. Đọc những lời nguyện này 9 lần/1 ngày. Đọc liên tục 9 ngày với lòng thành tâm sẽ được toại nguyện. Được việc hứa in lời nguyện này và tình Cha **Trương Bửu Diệp**. **Thúy Trần**

Land For Sale:

Hesperia City. one half acre corner lot on paved road near Freeway 15 and Main Street off ramp. Zoned 2-8 units per acre. Water and electrical @ street. Near new Walmart, new hotels, and shopping. Only 60k.
Owner 714 675-3950.

EJ Belle Tiệm Tóc - Nail Day SPA.

Cựu Giáo Sư thẩm mỹ (40+ năm kinh nghiệm). Nhận dạy bằng về tóc hoặc da, cung cấp mỹ phẩm, trị các loại mụn không để lại sẹo không cần uống thuốc, sơn môi giữ nguyên ngày, lip conditioner cho phái nam chống khô môi, thâm môi
Liên lạc: Cô Đào: **714 675 3950**
www.ejbelle.com

Nếu bạn muốn tìm hiểu ơn gọi Truyền Giáo Ngôi Lời, Xin liên lạc
Cha Anthony Nguyễn cell: 847.687.1459
Email: acnguyensvd@yahoo.com
Website: www.svdvocations.org

Cha Trương Bửu Diệp:

Nếu ai có thiện ý muốn xin ký thỉnh nguyện thư cho cha Cha Trương Bửu Diệp được phong thánh xin liên lạc: Minh Bùi, điện thoại: 909-528-7823

Congregation of the Holy Spirit Province of the United States

Rev. Brandon Bảy Nguyễn, C.S.CP.
Vocation Director
Off 773-734-4418
Cell 501-908-6188
brandon7cscp@aol.com
www.spiritans.org

GIÁO XỨ NGHÈO MIỀN BẮC VIỆT NAM

Ước mong đón nhận hào tâm của Quý Vị Ân Nhân, xin Thiên Chúa trả công bội hậu cho những tấm lòng vàng. Suốt 100 năm qua, Giáo Xứ ước mơ một mái ấm đơn sơ cho con cháu có nơi học hành.

Lm. Quản Xứ: Jacintô VÕ THÀNH CHÂU, SVD: email: hyachau@gmail.com
Giáo Xứ Trang Cảnh
Nghị Xuân - Nghi Lộc - Nghệ An
Xứ Nghèo Miền Bắc - Việt Nam
Tel: 0903-877-053

L/L tại Mỹ:
13552 Garden Grove Blvd.
Garden Grove, CA 92868
Tel: 714-226-6175, 714-750-0266

Vườn Cây Mỹ Tho

Có bán hầu hết các loại cây ăn trái. Đặc biệt: có 2 loại cây thuốc trị cảm và ngăn ngừa được các bệnh như: Tiểu Đường, Cao Máu, Mỡ trong máu, lọc gan. Nhận thẻ tín dụng

Địa Chỉ: 19644 Grand Ave, Lake Elsinore CA 92530.
Phone: 940 284 6219 hoặc 940-284-5055

Chuyên môn sản xuất hạt vạt lộ organic

Ra lò ngày thứ Tư và Chủ Nhật.
Anh Chị Ba: 951-926-9986
951-786-8693

Lemongrass Asian Cuisine

Lemongrass Asian Cuisine is home to the finest Thai infusion and
Vietnamese food in the Inland Empire
3376 Wentworth Dr, Hemet, CA 92545
(951) 766-1506
Website: www.lemongrasshemet.com

ARER Dental

Thanh Chuong &
Nguyen Minh Chau DDS
560 N. San Jacinto St
Hemet, CA 92543
951-765-3174

ASIAN Printing

15101 Moran St., Westminster, CA 92683
Tel: 714-891-0898 Fax 714-894-1862
email: asianprinting@gmail.com
Chuyên in Thiệp Cưới và
mọi dịch vụ Ấn Loát

Nhận Sửa Các Loại Máy Vi Tính

Laptop, thay màn hình
Motherboard, D.C. Jacks
Liên hệ 951-813-5362

IVY Springs Medical Care

Bách Nguyễn, MD
Board Certified in Family Practice
41680 Ivy St, #A Tel 951-677-2227
Murrieta, CA 92562 Cell 951-235-9528

Kim Thu Phạm

R. E. Agent / Loan Consultant
Direct 858-610-2246 Home 951-694-6780
COUNTRYLAND
REAL ESTATE & MORTGAGE
4744 El Cajon Blvd., San Diego, CA 92115
Office: 619-282-9696 Fax: 619-516-1279

Redhawk Family Dentistry

44274 George Cushman Court,
Temecula,
CA 92592. Suite 205
Liên lạc: Hằng Nga (Gina) Vũ.
Cell: 951-303-8695

Nhận giữ trẻ và dạy Việt Ngữ

Ai có nhu cầu xin liên hệ
Cô Hương Nhi

Tel. 951-305-1798

Furniture for Sale

Nếu ai có cần mua furniture,
xin liên lạc với Chị Sa
Tel. : 951-249-2190

Blinds & Shutters

100% basswood shutters
2" & 2.5" basswood blinds
2" & 2.5" fauxwood blinds vertical
Free In-Home quote
Professional Installation
Phone: 626-572-3787
29350 BigHorn ct, Murrieta, CA

V & N Interior Design

Create the Home of Your Dream

Ngô T. Tran

Interior Designer
31772 Green Oak Way
Temecula, CA 92592
951-303-4372
951-699-9139

Skin Care by Kim: Chuyên trị da mụn, nám, cặn cồi. Đặc
biệt lột da mặt rất có kết quả. Nhận xâm thẩm mỹ cho môi, mắt và
chân mày. Trang điểm cô dâu, dạ hội. Ngoài ra còn có hướng dẫn
trang điểm và dưỡng da cho từng cá nhân. Xin liên lạc: Kim
Tel 951-235-8103

29760 Rancho California Rd #103, Temecula, CA 92591.

Sửa computers & labtops

Nhận sửa computers, labtops các loại. Giá rẻ cho mọi
người.
Liên lạc KHOA NGUYEN @ 951.834.7709 hoặc
951.834.6312.

Phòng Mạch: Châm Cứu & Thuốc Bắc

Bùi Hoài Albert, OMD. Nhận: Bảo Hiểm
Chuyên Trị: Đau nhức, nội ngoại thương, tai nạn xe cộ,
nghề nghiệp.
29950 Hunter Rd, #101, Murrieta, CA 92563
Cell: (702)-376-3971
Off: (951) 461-8377

FULL REALTY – Service, Inc.

Realtor DRE License # 01806276
Liên lạc: D. "Chris" Nguyen. Cell: 951-834-7701
Email: nguyenchris@hotmail.com Fax: 951-870-4053
Website: www.chrisnrealestate.com

Smile Dental Care, Steven T. Nguyễn

Cosmetic, Braces & Implants
Office Hours: Mon-Tue, Fri: 9:00am-5:30pm
Thu: 10am-6:30pm, Sat: 9am – 2pm
25100 Hancock Ave. # 112
Murrieta, CA 92562
Tel 951-304-7881
www.murrietasmiledental.com

Grand Opening. Brand new dental office:

Free Exam & Xrays, 50% off Teeth Cleaning & Zoom Whitening.
Cavity Catcher Dentistry & General and Cosmetic
42210 Lyndie Lane, Suite B
Temecula, CA 92591
(951) 695-5678, www.cavitycatcher.com